
Natya Shastra Chapter 17

नाट्यशास्त्रम् अध्याय १७ काकुस्वरव्यञ्जनः

Document Information

Text title : nATyashAstram.h adhyAya 17 kAkusvaravyanjanah

File name : natya17.itx

Category : nATyashAstra, major_works, bharata

Location : doc_z_misc_major_works

Author : Sage Bharata

Transliterated by : Sowmya Krishnapur krsowmya at yahoo.com

Proofread by : Sowmya Krishnapur krsowmya at yahoo.com

Latest update : July 16, 2010

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

March 24, 2024

sanskritdocuments.org

नाट्यशास्त्रम् अध्याय १७ काकुस्वरव्यञ्जनः

॥ श्रीरस्तु ॥

भरतमुनिप्राणीतं नाट्यशास्त्रम्

अथ समदशोऽध्यायः ।

अेवं तु संस्कृतं पाठ्यं मया प्रोक्तं द्विजोत्तमाः ।

प्राकृतस्यापि पाठ्यस्य सम्प्रवक्ष्यामि लक्षाणाम् ॥ १ ॥

अेतदेव विपर्यस्तं संस्कारगुणवर्जितम् ।

विज्ञेयं प्राकृतं पाठ्यं नानावस्थान्तरात्मकम् ॥ २ ॥

त्रिविधं तच्च विज्ञेयं नाट्ययोगे समासतः ।

समानशब्दं विभ्रष्टं देशीगतमथापि च ॥ ३ ॥

कमलामलरेणुतरङ्गलोलसलिलाट्टिवाक्यसम्पन्नम् ।

प्राकृतबन्धेष्वेवं संस्कृतमपि योगमुपयाति ॥ ४ ॥

ये वर्णाः संयोगात् स्वरवर्णान्यत्वं न्यूनतां यापि ।

गच्छन्ति पटन्यस्तास्ते विभ्रष्टा षति ज्ञेयाः ॥ ५ ॥

ये वर्णा वर्णागता व्यञ्जनयुक्ताश्च ये स्वरा नियताः ।

तानपरस्परवृत्ते प्राकृतयुक्त्या प्रवक्ष्यामि ॥ ६ ॥

यथा -

अेओआरपराणिअ अं आरपरं अ पाअअे णत्थि ।

असआरमञ्जिअमाठ अ कथ वग्गतवाणिडण्णाम् ॥ ७ ॥

वञ्चन्ति कगतदयवा लोपं अत्थं य से वळंति सरा ।

अधथधत्ता उण्ण उत्तं उर्वेति अत्थं अ मुञ्चंता ॥ ८ ॥

उप्परडुत्तरआरो डेटाडुत्तो अ पाअअे णत्थि ।

मोत्तूण्ण भद्रयोद्धळ पद्रब्बदयन्द्दण्णस ॥ ९ ॥

भधथधभाए उआरो मुडमेडकडावडूपह्मेसु ।
 कगतदयवाए णिश्चं वीयम्मि ठिओो सरो डोई ॥ १० ॥
 छ ँति षकारो नित्यं बोद्धव्यः षटपदादियोगेषु ।
 डिल शब्दान्त्यो रेडो भवति तथा भु ति भलुशब्दः ॥ ११ ॥
 उ ँति य भवति टकारो भटकटककुटीतटाधेषु ।
 सत्वं य भवति शषयोः सर्वत्र तथा छि स स आदेशः ॥ १२ ॥
 अष्टस्पश्च दकारो भवत्यनादौ तकार ँतराधेः ।
 भडवातडागतुल्यो भवति उकारोऽपि य ककारः ॥ १३ ॥
 वर्धनगते य भावे धकारवर्णोऽपि द्वत्वमुपयाति ।
 सर्वत्र य प्रयोगे भवति नकारोऽपि य एकारः ॥ १४ ॥
 आपानम् आवानं भवति पकारेन वत्वयुक्तेन ।
 अयथातथादिडेषु तु भकारवर्णो व्रज्जत उत्वम् ॥ १५ ॥
 परुषं कुरुसं विधात्पकारवर्णोऽपि कृत्वमुपयाति ।
 यस्तु मृतः सोऽपि मओो यश्च मृगः सोऽपि छि तथैव ॥ १६ ॥
 ओकारत्वं गच्छेदौकारश्चौषधादिषु नियुक्तः ।
 प्रयलायिरायलादिषु भवति यकारोऽपि तु यकारः ॥ १७ ॥
 अपरस्परनिष्पन्ना ल्येवं प्राकृतसमाश्रया वर्णाः ।
 संयुक्तानां तु पुनर्वक्ष्ये परिवृत्तिसंयोगम् ॥ १८ ॥
 श्वाप्तसध्याः छ ँति तथाभ्यल्यध्या
 भवन्ति तु ञकाराः ।
 ष्टः ट्टः स्तः स्थः भौ म्ः
 क्षणो लः षणो एडः क्षः भकाररुपोऽपि ॥ १९ ॥
 आश्चर्यं अश्चरियं निश्चयमिच्छन्ति णिश्चयं य यथा ।
 वत्सं वर्यं य यथा अप्सरसं तद्गच्छरअम् ॥ २० ॥
 उत्साडो उच्छाडो पथ्यं य वर्यं विज्ञेयम् ।
 तुभ्यं तुज्जं मड्यं मज्जं विन्ध्यश्च भवति विज्जोत्ति ॥ २१ ॥
 दष्टो वट्टोत्ति तडा उस्तोऽपि य भवति उत्थोत्ति ।
 ग्रीभो गिभोत्ति तथा श्वक्ष्णं सल्ल सदा तु विज्ञेयम् ॥ २२ ॥

उष्णं उल्लं यक्षो जङ्गो पर्यङ्गो भवति पल्लङ्गु ।
 विपरीतं ह्रस्वयोगे ब्रह्मादौ स्याद् बृहस्पतौ कृत्वम् ॥ २३ ॥
 यङ्गो भवति न जङ्गो भीष्मो भिम्भोत्ति विज्ञेयः ।
 उपरिगतोऽधस्ताद्वा भवेत्कारादिः कस्तु यो वर्णः ॥ २४ ॥
 स छि संयोगविहीनः शुद्धः कार्यः प्रयोगेऽस्मिन् ।
 अेवमेतत्तु विज्ञेयं प्राकृतं संस्कृतं तथा ॥ २५ ॥
 अत उर्ध्वं प्रवक्ष्यामि देशभाषाविकल्पनम् ।
 भाषा यतुर्विधा ज्ञेया दशरूपे प्रयोगतः ॥ २६ ॥
 संस्कृतं प्राकृतं यैव यत्र पाठ्यं प्रयुज्यते ।
 अतिभाषार्यभाषा य जातिभाषा तथैव य ॥ २७ ॥
 तथा योन्यन्तरी यैव भाषा नाट्ये प्रकीर्तिता ।
 अतिभाषा तु देवानामार्यभाषा तु भूभुजाम् ॥ २८ ॥
 संस्कारपाठ्यसंयुक्ता सम्यङ् न्याय्यप्रतिष्ठिता ।
 विविधा जातिभाषा य प्रयोगे समुदाहृता ॥ २९ ॥
 भ्वेच्छशब्दोपचारा य भारतं वर्षमाश्रिता ।
 अथ योन्यन्तरी भाषा ग्राम्यारण्यपशूद्भवत्वा ॥ ३० ॥
 नानाविधङ्गजा यैव नाट्यधर्मा प्रतिष्ठिता ॥ ३१ ॥
 जातिभाषाश्रयं पाठ्यं द्विविधं समुदाहृतम् ।
 प्राकृतं संस्कृतं यैव यातुर्वर्ण्यसमाश्रयम् ।
 धीरोद्धते सललिते धीरोदात्ते तथैव य ॥ ३२ ॥
 धीरप्रशान्ते य तथा पाठ्यं योज्यं तु संस्कृतम् ।
 अेषामेव तु सर्वेषां नायकानां प्रयोगतः ॥ ३३ ॥
 कारणाव्यपदेशेन प्राकृतं सम्प्रयोजयेत् ।
 दारिद्र्याध्ययनाभावयद्दृष्टादिभिरेव य ॥ ३४ ॥
 अैश्वर्येण प्रमत्तानां दारिद्र्येण प्लुतात्मनाम् ।
 अनधीतोत्तमानां य संस्कृतं न प्रयोजयेत् ॥ ३५ ॥
 व्याजलिङ्गप्रविष्टानां श्रमणानां तपस्विनाम् ।
 भिक्षुयुक्त्यराणां य प्राकृतं सम्प्रयोजयेत् ॥ ३६ ॥

भागवततापसोन्मत्तभालनीयग्रहोपसृष्टेषु ।
 स्त्रीनीयजातिषु तथा नपुंसके प्राकृतं योजयम् ॥ ३७ ॥
 परिप्राणमुनिशाक्येषु योक्षेषु श्रोत्रियेषु य ।
 शिष्टा ये यैव लिङ्गस्थाः संस्कृतं तेषु योजयेत् ॥ ३८ ॥
 राज्ञाश्च गणिकायाश्च शिल्पकार्यास्तथैव य ।
 कलावस्थान्तरकृतं योजयं पाठयं तु संस्कृतम् ॥ ३९ ॥
 सन्धिविग्रहसम्बन्धं तथा य प्राप्तवाग्गतित्म् ।
 ग्रहनक्षत्रयस्त्रितं भगानां रुतमेव य ॥ ४० ॥
 सर्वमेतत्तु विज्ञेयं काव्यबन्धे शुभाशुभम् ॥ ४१ ॥
 क्रीडार्थं सर्वलोकस्य प्रयोगे य सुभाश्रयम् ।
 कलाभ्यासाश्रयं यैव पाठयं वेश्यासु संस्कृतम् ॥ ४२ ॥
 कलोपयारज्ञानार्थं क्रीडार्थं पार्थिवस्य य ।
 निर्दिष्टे शिल्पकार्यास्तु नाटके संस्कृतं वयः ॥ ४३ ॥
 आम्नायसिद्धं सर्वासां शुभमभसरसां वयः ।
 संसर्गाद्विवतानां य तद्धि लोकोऽनुवर्तते ॥ ४४ ॥
 छन्दतः प्राकृतं पाठयं स्मृतमभसरसां भुवि ।
 मानुषाणां य कर्तव्यं कारणार्थव्यपेक्षया ॥ ४५ ॥
 सर्वास्वेव हि शुद्धासु जातिषु द्विजसत्तमाः ।
 शौरसेनीं समाश्रित्य भाषां काव्येषु योजयेत् ॥ ४६ ॥
 अथवा छन्दतः कार्या देशभाषा प्रयोक्तृभिः ।
 नानादेशसमुत्थं हि काव्यं भवति नाटके ॥ ४७ ॥
 मागध्यवन्तिजा प्राय्या शौरसेन्यर्धमागधी ।
 आह्विका दक्षिणात्या य सम भाषाः प्रकीर्तिताः ॥ ४८ ॥
 शकाराभीर्याण्डालशवद्वमिलोद्गजाः ।
 डीना वनेयराणां य विभाषा नाटके स्मृता ॥ ४९ ॥
 मागधी तु नरेन्द्राणामन्तःपुरसमाश्रया ।
 येटानां राजपुत्राणां श्रेष्ठिनां यार्धमागधी ॥ ५० ॥

प्राय्या विदूषकादीनां धूर्तानामप्यवन्तिज ।
 नायिकानां सप्तीनां च शूरसेन्यविरोधिनी ॥ ५१ ॥
 यौधनागरकादीनां दक्षिणात्याय दीव्यताम् ।
 बाह्लिकभाषोदीय्यानां भसानां च स्वदेशज ॥ ५२ ॥
 शकारघोषकादीनां तत्स्वभावश्च यो गणः ।
 शकारभाषा योक्तव्या याड्गाली पुल्कसादिषु ॥ ५३ ॥
 अङ्गारकारकव्याधकाष्ठयन्त्रोपजुविनाम् ।
 योजया शकारभाषा तु किञ्चिद्धानौकसी तथा ॥ ५४ ॥
 गजश्राजविकोष्ठादिघोषस्थाननिवासिनाम् ।
 आभीरोक्तिः शावरी वा द्रामिडी वनयारिषु ॥ ५५ ॥
 सुरङ्गाभनकादीनां सन्धिकाराश्वरक्षताम् ।
 व्यसने नायकानां याप्यात्मरक्षासु मागधी ॥ ५६ ॥
 न बर्बरकिराताभ्रद्रमिलाद्यासु जातिषु ।
 नाट्यप्रयोगे कर्तव्यं काव्यं भाषासमाश्रितम् ॥ ५७ ॥
 गङ्गासागरमध्ये तु ये देशाः सम्प्रकीर्तिताः ।
 अकारबडुलां तेषु भाषां तज्ज्ञः प्रयोजयेत् ॥ ५८ ॥
 विन्ध्यसागरमध्ये तु ये देशाः श्रुतिमागताः ।
 नकारबडुलां तेषु भाषां तज्ज्ञः प्रयोजयेत् ॥ ५९ ॥
 सुराष्ट्रावन्तिदेषु वेत्रवत्युत्तरेषु च ।
 ये देशास्तेषु कुर्वीत यकारप्रायसंश्रयाम् ॥ ६० ॥
 छिमवत्सिन्धुसौवीराभ्ये जनाः समुपाश्रिताः ।
 उकारबडुलां तज्ज्ञास्तेषु भाषां प्रयोजयेत् ॥ ६१ ॥
 यर्मण्वतीनदीतीरे ये आर्बुदसमाश्रिताः ।
 तकारबडुलां नित्यं तेषु भाषां प्रयोजयेत् ॥ ६२ ॥
 अत्र नोक्तं मया यत्तु लोकाद् आख्यं बुधैस्तु तत् ॥ ६३ ॥
 अत्र नोक्तं मया यत्तु लोकाद् आख्यं बुधैस्तु तत् ॥ ६३ ॥
 अत्र नोक्तं मया यत्तु लोकाद् आख्यं बुधैस्तु तत् ॥ ६३ ॥
 अत्र नोक्तं मया यत्तु लोकाद् आख्यं बुधैस्तु तत् ॥ ६३ ॥
 अत्र नोक्तं मया यत्तु लोकाद् आख्यं बुधैस्तु तत् ॥ ६३ ॥

पुनर्वाङ्मयविधानं तु लौकिकं सन्निभोधत ॥ ६४ ॥
 उत्तमैर्मध्यमैर्नीचैर्ये संभाष्या यथा नराः ।
 समानोत्कृष्टलीनाश्च नाटके तान्निभोधत ॥ ६५ ॥
 देवानामपि ये देवा मल्लान्मानो मलर्षयः ।
 भगवन्निति ते वाय्या यास्तेषां योषितस्तथा ॥ ६६ ॥
 देवाश्च विद्गिनश्चैव नानाश्रुतधराश्च ये ।
 भगवन्निति ये वाय्याः पुरुषैः स्त्रीभिरेव च ॥ ६७ ॥
 आर्येति ब्राह्मणं ब्रूयान्महाराजेति पार्थिवम् ।
 उपाध्यायेति याचार्यं वृद्धं तातेति यैव हि ॥ ६८ ॥
 नाम्ना राजेति वा वाय्या ब्राह्मणैस्तु नराधिपाः ।
 तत्क्षाम्यं हि मलीपालैर्यस्मात्पूजया द्विजः स्मृताः ॥ ६९ ॥
 ब्राह्मणैः सयिवो वाय्यो ज्यमात्यः सयिवेति वा ।
 शेषैरन्यैर्जनैर्वाय्यो लीनैरार्येति नित्यशः ॥ ७० ॥
 समैः सम्भाषणं कार्यं येन नाम्ना स संज्ञितः ।
 लीनैः सपरिवारं तु नाम्ना सम्भाष्य उत्तमः ॥ ७१ ॥
 नियोगाधिष्ठिताश्चैव पुरुषा योषितस्तथा ।
 कारुकाः शिल्पिनश्चैव सम्भाष्यास्ते तथैव हि ॥ ७२ ॥
 मार्षो भावेति वक्तव्यः किञ्चिद्गूढस्तु मार्षकः ।
 समानोऽथ वयस्येति उं ह्यो उडोति वाधमः ॥ ७३ ॥
 आयुष्मन्निति वाय्यस्तु रथी सूतेन सर्वदा ।
 तपस्वीति प्रशान्तस्तु साधो षति य शब्धते ॥ ७४ ॥
 स्वामीति युवराजस्तु कुमारो भर्तृदारकः ।
 सौम्यं भद्रमुभेत्येवं उे पूर्वं याधमं वदेत् ॥ ७५ ॥
 यद्यस्य कर्म शिल्पं वा विद्या वा जतिरेव वा ।
 स तेन नाम्ना भाष्यो हि नाटकादौ प्रयोक्तृभिः ॥ ७६ ॥
 वत्स पुत्रक तातेति नाम्ना गोत्रेण वा पुनः ।
 वाय्यः शिष्यः सुतो वापि पित्रा वा गुरुणापि वा ॥ ७७ ॥

सम्भाष्या शाक्यनिर्गन्था भदन्तेति प्रयोक्तृभिः ।
आमन्त्रणैस्तु पाषाण्डाः शेषाः स्वसमयाम्भितैः ॥ ७८ ॥
देवेति नृपतिर्वाय्यो भृत्यैः प्रकृतिभिस्तथा ।
भट्टेति सार्वभौमस्तु नित्यं परिजनेन छि ॥ ७९ ॥
राजन्नित्युषिभिर्वाय्यो ज्यपत्यप्रत्ययेन वा ।
वयस्य राजन्निति वा भवेद्वाय्यो महीपतिः ॥ ८० ॥
विदूषकेण राज्ञी य चेटी य भवतीत्यपि ।
नाम्ना वयस्येत्यपि वा राज्ञा वाय्यो विदूषकः ॥ ८१ ॥
सर्वस्त्रीभिः पतिर्वाय्य आर्यपुत्रेति यौवने ।
अन्यदा पुनरार्येति मडाराजेति भूपतिः ॥ ८२ ॥
आर्येति पूर्वजो भ्राता वाय्यः पुत्रं ध्वानुजः ।
योषिदृम्भिरथ काम्येति राजपुत्रेति योधनैः ॥ ८३ ॥
पुरुषाभाषणं ज्येव कार्यं नाट्ये प्रयोक्तृभिः ।
पुनः स्त्रीणां प्रवक्ष्यामि यथाभाष्यास्तु नाटके ॥ ८४ ॥
तपस्विन्यो देवताश्च वाय्या भगवतीति य ।
गुरुभार्या तु वक्तव्या स्थानीया भवतीति य ॥ ८५ ॥
गम्या भद्रेति वाय्या वै वृद्धाम्भेति य नाटके ।
राजपत्यस्तु सम्भाष्याः सर्वाः परिजनेन वै ॥ ८६ ॥
भट्टिनी स्वामिनी देवीत्येवं वै नाटके भुधैः ।
देवीति मडिषी वाय्या राज्ञा परिजनेन वा ॥ ८७ ॥
भोगिन्यः परिशिष्टास्तु स्वामिन्यं धिति वा पुनः ।
कुमार्यश्चैव वक्तव्याः प्रेष्याभिर्भर्तृदारिकाः ॥ ८८ ॥
स्वसेति भगिनी वाय्या वत्सेति य यवीयसी ।
ब्राह्मण्यार्येति वक्तव्या विद्गस्था व्रतिनी य या ॥ ८९ ॥
पत्नी यार्येति सम्भाष्या पितृनाम्ना सुतस्य सा ।
सामानाभिस्तथा सभ्यो लवेति स्यात्परस्परम् ॥ ९० ॥
प्रेष्या लज्जेति वक्तव्या स्त्रियो या तूत्तमा भवेत् ।
अज्जुकेति य वक्तव्या वेश्या परिजनेन य ॥ ९१ ॥

अत्तेति गणिका माता वाय्या परिजनेन छि ।
 प्रियेति भार्या शङ्कुगारे वाय्या राज्ञेतरैण वा ॥ ८२ ॥
 पुरोधः सार्थवाडानां भार्यास्त्वार्थेति सर्वदा ।
 तल्लिङ्गार्थानि नामानि कार्याणि कविभिः सदा ॥ ८३ ॥
 औत्पत्तिकानि यानि स्युर्न प्रख्यातानि नाटके ।
 ब्रह्मक्षत्रस्य नामानि गोत्रकर्मानुत्पत्तः ॥ ८४ ॥
 काव्ये कार्याणि कविभिः शर्मवर्मकृतानि छि ।
 दत्तप्रायाणि नामानि वणिजां सम्प्रयोजयेत् ॥ ८५ ॥
 कापालिकास्तु घण्टान्तनामानः समुदाहृता ।
 शौर्योदात्तानि नामानि तथा शूरेषु योजयेत् ॥ ८६ ॥
 विजयार्थानि नामानि राजस्त्रीणां तु नित्यशः ।
 दत्ता मित्रा सेनेति वेश्यानामानि योजयेत् ॥ ८७ ॥
 नानाकुसुमनामानः प्रेष्याः कार्यास्तु नाटके ।
 मङ्गलार्थानि नामानि येटानामपि योजयेत् ॥ ८८ ॥
 गम्भीरार्थानि नामानि ल्युत्तमानां प्रयोजयेत् ।
 यस्मान्नामानुसदृशं कर्म तेषां भविष्यति ॥ ८९ ॥
 जातिश्रेष्ठानुत्तुपाणि शेषाणामपि कारयेत् ।
 नामानि पुरुषाणां तु स्त्रीणां योक्तानि तत्पतः ॥ ९० ॥
 अेवं नामविधानं तु कर्तव्यं कविभिः सदा ।
 अेवं भाषाविधानं तु ज्ञात्वा कर्माण्यशेषतः ॥ ९०१ ॥
 पाठ्यगुणानिदानीं वक्ष्यामः । तद्यथा समस्वराः, त्रीणि
 स्थानानि, यत्वारो वार्ताः, द्विविधा काङ्कुः, षडलङ्काराः,
 षडङ्गानीति । अेषामिदानीं लक्षणमभिव्याख्यास्यामः ।
 तत्र समस्वरा नाम -
 षड्जर्षमगा-न्द्रमध्यमपञ्चमधैवतनिषादाः त अेते
 रसेषूपपाद्याः ॥ ९०२ ॥
 यथा -

ततः पाठ्यं प्रयुञ्जत षडलङ्कारसंयुतम् ।
 ङास्यशृङ्गारयोः कार्यौ स्वशौ मध्यमपञ्चमौ ॥ १०३ ॥

षड्जर्षभौ तथा यैव वीरशौद्राद्भुतेष्वथ ।
 गान्धारश्च निषादश्च कर्तव्यौ करुणो रसे ॥ १०४ ॥

घैवतश्चैव कर्तव्यो भीमत्से सभयानके ।
 त्रीणि स्थानानि - उरः कण्ठः शिरः इति । भवत्यपि य
 शारीर्यामथ वीरायां त्रिभ्यः स्थानिभ्य एव तु ।
 उरसः शिरसः कण्ठात्स्वरः काकुः प्रवर्तते ॥ १०५ ॥

आभाषणं य दूरस्थे शिरसा सम्प्रयोजयेत् ।
 नातिदूरे य कण्ठेन ह्युरसा यैव पार्श्वतः ॥ १०६ ॥

उरसोदाहृतं वाक्यं शिरसा दीपयेद् भुधः ।
 कण्ठेन शमनं कुर्यात्पाठ्ययोगेषु सर्वदा ॥ १०७ ॥

उदात्तश्चानुदात्तश्च स्वरितः कम्पितस्तथा ।
 वर्णाश्चत्वार एव स्युः पाठ्ययोगे तपोधनाः ॥ १०८ ॥

तत्र ङास्यशृङ्गारयोः स्वरितोदात्तैर्वर्णैः पाठ्यमुपपाद्यं,
 वीरशौद्राद्भुतेषूदात्तकम्पितैः
 करुणभीमत्सभयानकेष्वनुदात्तस्वरितकम्पितैरिति । द्विविधा
 काकुः साकांक्षा निराकांक्षा येति वाक्यस्य
 साकांक्षनिराकांक्षकत्वात् ॥ १०९ ॥

अनियुक्तार्थकं वाक्यं साकांक्षमिति संज्ञितम् ।
 नियुक्तार्थं तु यद्वाक्यं निराकांक्षं तदुच्यते ॥ ११० ॥

तत्र साकांक्षं नाम
 तारादिमन्त्रान्तमनियुक्तार्थमनिर्यातितवर्णालङ्कारं
 कण्ठोरःस्थानगतम् । निराकांक्षं नाम नियुक्तार्थं
 निर्यातितवर्णालङ्कारं शिरःस्थानगतं मान्द्रादितारान्तमिति ।
 अथ षडलङ्कारा नाम -

उच्यो दीमश्च मन्द्रश्च नीयो द्रुतविलम्बितौ ।
 पाठ्यस्यैते ह्यलङ्कारा लक्षणं य निबोधत ॥ ११२ ॥

उच्यो नाम शिरःस्थानगतस्तारस्वरः, स य

दूरस्थाभाषणविस्मयोत्तरोत्तरसंजल्पदूराह्वानत्रासनाभाधाद्येषु ।

दीप्तो नाम शिरःस्थानगतस्तारतरः, स

याक्षेपकलङविवादामर्षकुष्टाघर्षणकोधशौर्यदुर्पती-

क्षणरुक्षाभिधाननिर्भर्त्सनाकन्दितादिषु ।

मन्द्रो नाम उरःस्थानगतो निर्वेदग्लानिचिन्तौत्सुक्यदैन्यव्याधिक्रीडा-

गाढशस्त्रक्षतमूर्छामदगुड्यार्थवयनादिषु ।

नीयो नाम उरःस्थानगतो मन्द्रतरः, स य

स्वभावाभाषणव्याधिशमश्रमार्तत्रस्तपतितमूर्छितादिषु ।

द्रुतो नाम कण्ठगतः स य त्वरितः,

लल्लनमन्मनभयशीतज्वरत्रासात्यस्तात्यधिककायविदनादिषु ।

विलम्बितो नाम कण्ठस्थानगतस्तनुमन्द्रः, स य

शङ्कुगारकरुणवितर्कितविचारामर्षसूचित्वाव्यक्तार्थप्रवादलज्ज-

चिन्तातर्जनविस्मयदोषानुकीर्तनदीर्घरोगनिपीडनादिषु

अत्रानुवंश्या श्लोका भवन्ति ॥ ११३-११४ ॥

उत्तरोत्तरसंजल्पपरुषाक्षेपणेषु य ।

तीक्ष्णरुक्षाभिनयने आवेगे कन्दिते तथा ॥ ११५ ॥

परोक्षस्य समाह्वाने तर्जने त्रासने तथा ।

दूरस्थाभाषणेषु यैव तथा निर्भर्त्सनेषु य ॥ ११६ ॥

भावेष्पेतेषु नित्यं हि नानारससमाश्रया ।

उभ्या दीप्ता द्रुता यैव काकुः कार्या प्रयोक्तृभिः ॥ ११७ ॥

व्याधिते य ज्वरार्ते य भयार्ते शीतविप्लुते ।

नियमस्थे वितर्के य गाढशस्त्रक्षतेषु य ॥ ११८ ॥

गुड्यार्थवयने यैव चिन्तायां तपसि स्थिते ।

मन्द्रा नीया य कर्तव्या काकुर्नाट्यप्रयोक्तृभिः ॥ ११९ ॥

लल्ले य मन्मने यैव भयार्ते शीतविप्लुते ।

मन्द्रा द्रुता य कर्तव्या काकुर्नाट्यप्रयोक्तृभिः ॥ १२० ॥

दृष्टनष्टानुसरणेषु षष्ठानिष्टश्रुते तथा ।

षष्ठार्थध्यापने यैव चिन्ताध्याने तथैव य ॥ १२१ ॥

उन्मादेऽसूयिते यैव उपासम्भे तथैव हि ।

अव्यक्तार्थप्रवादे च कथायोगे तथैव च ॥ १२२ ॥

उत्तरोत्तरसंजल्पे कार्येऽतिशयसंयुते ।

विकृते व्याधिते क्रोधे दुःखे शोके तथैव च ॥ १२३ ॥

विस्मयामर्षयोश्चैव प्रदर्शे परिदेविते ।

विलम्बिता च दीप्ता च काकुर्भन्द्वा च वै भवेत् ॥ १२४ ॥

लघ्वक्षरप्रायकृते गुर्वक्षरकृते तथा ।

उच्यते दीप्ता च कर्तव्या काकुस्तत्र प्रयोक्तृभिः ॥ १२५ ॥

यानि सौम्यार्थयुक्तानि सुभभावकृतानि च ।

भन्द्वा विलम्बिता चैव तत्र काकुर्विधीयते ॥ १२६ ॥

यानि स्युस्तीक्ष्णशुक्लाणि दीप्ता योच्यते च तेष्वपि ।

अेवं नानाम्रयोपेतं पाठ्यं योज्यं प्रयोक्तृभिः ॥ १२७ ॥

डास्यशङ्कगारकरुणोष्पिष्टा काकुर्विलम्बिता ।

वीरशैद्राद्भुतेषूच्यते दीप्ता वापि प्रशस्यते ॥ १२८ ॥

भयानके सभ्रीभत्से द्रुता नीचा च कीर्तिता ।

अेवं भावरसोपेता काकुः कार्या प्रयोक्तृभिः ॥ १२९ ॥

अथाङ्गानि षट् - विच्छेदोऽर्पणं विसर्गोऽनुबन्धो दीपनं

प्रशमनमिति । तत्र विच्छेदो नाम विरामकृतः । अर्पणं नाम

लीलायमानमधुरवल्गुना स्वरैर्वा पूरयतेव रङ्गं यत्पठ्यते

तदर्पणम् । विसर्गो नाम वाङ्मन्यासः । अनुबन्धो नाम

पदान्तरेष्वपि विच्छेदः, अनुच्छ्वसनं वा । दीपनं नाम

त्रिस्थानशोभि वर्यमानस्वरं येति । प्रशमनं नाम

तारगतानां स्वरार्णां प्रशाम्यतामवैस्वर्येणावतारणमिति ।

अेषां च रसगतः प्रयोगः - तत्र

डास्यशङ्कगारयोराकांक्षायामर्पणविच्छेददीपनप्रशमनयुक्तं

पाठ्यं कार्यम् । दीपनप्रशमनयुक्तं करुणो ।

विच्छेदप्रशमनदीपनानुबन्धबहुलं वीरशैद्राद्भुतेषु

विसर्गविच्छेद्युक्तं भीमत्सामयानकयोरिति । सर्वेषामप्येषां

भन्द्गमध्यतारकृतः प्रयोगस्त्रिस्थानगतः । तत्र

दूरस्थाभाषणो तारं शिरसा, नातिदूरे मध्यं कण्ठेन,

पार्श्वतो मन्द्रमुरसा प्रयोजयेत्पाठ्यमिति । मन्द्रात्तारे न
गच्छेत्, ताराद्वा मन्द्रमिति ॥ १३० ॥

अेषां य द्रुतमध्यविलम्बितास्त्रयो लया रसेषूपपाद्याः । तत्र
डास्यशृङ्गारयोर्मध्यलयः, करुणो विलम्बितो,
वीररौद्राद्भुतभीमत्सभयानकेषु द्रुत इति ।
अथ विरामः अर्धसमाप्तो कार्यवशात्त एन्दोवशात् । कस्मात्,
दृश्यन्ते ङ्येकद्वित्रियतुरक्षरा विरामाः । यथा -
किं ! गच्छ, मा विश सुदुर्जन ! वारितोऽऽसि
कार्यं त्वया न मम सर्वजनोपयुक्तम् ।
सूयासु याङ्गुरगते य तथोपयारे -
ष्वल्पाक्षराणि हि पदानि भवन्ति काव्ये ॥ १३२ ॥

अेवं विरामे प्रयत्नोऽनुष्ठेयः । कस्मात्, विरामो ङ्यथानुदर्शकः
सः ।

अत्र श्लोकौ -

विरामेषु प्रयत्नो हि नित्यं कार्यः प्रयोक्तृभिः ।
कस्मादभिनयो ङ्यस्मिन्नथपिक्षी यतः स्मृतः ॥ १३३ ॥

यत्र व्यग्रावुभौ उस्तौ तत्र दृष्टिसमन्वितः ।
वायिकाभिनयः कार्यो विरामैरर्थदशकैः ॥ १३४ ॥

प्रायो वीरे य रौद्रे य करौ प्रहरणकुलौ ।
भीमत्से कुत्सितत्वाय्य भवतः कुञ्चितौ करौ ॥ १३५ ॥

डास्ये योद्देशमात्रेण करुणो य प्रवल्बितौ ।
अद्भुते विस्मयात्स्तभ्यौ भयाय्यैव भयानके ॥ १३६ ॥

अेवमादिषु यान्येषु प्रविचारेऽपि उस्तयोः ।
अलङ्कारविरामाभ्यां साध्यते ङ्यर्थनिश्चयः ॥ १३७ ॥

ये विरामाः स्मृता वृत्ते तेष्वलङ्कार इष्यते ।
सामासेऽर्थे पदे वापि तथा प्राणवशेन वा ॥ १३८ ॥

पदवर्णसमासे य द्रुते बह्वर्थसङ्घटे ।
कार्यो विरामः पादान्ते तथा प्राणवशेन वा ॥ १३९ ॥

शेषमर्थवशेनैव विरामं सम्प्रयोजयेत् ।

अत्र य भावगतानि य कृष्याक्षराणि बोध्यव्यानि, तद्यथा -

आकारैकारसंयुक्तमैकारौकारसंयुतम् ।

व्यञ्जनं यद्भवेदीर्घं कृष्यं तत्तु विधीयते ॥ १४० ॥

विषादे य वितर्कं य प्रश्नेऽथामर्षं अथ य ।

कलाकालप्रमाणेन पाठ्यं कार्यं प्रयोक्तृभिः ॥ १४१ ॥

शेषाणामर्थयोगेन विरामे विरमेद्विड ।

अेकद्वित्रियतुःपञ्चषट्कलं य विलम्बितम् ॥ १४२ ॥

विलम्बिते विरामे छि सदा गुर्वक्षरं भवेत् ।

षण्णां कलानां परतो विलम्बो य विधीयते ॥ १४३ ॥

अथवा कारणोपेतं प्रयोगं कार्यमेव य ।

समीक्ष्य वृत्ते कर्तव्यो विरामो रसभावतः ॥ १४४ ॥

ये विरामाः स्मृताः पाठ्ये वृत्तपादसमुद्भवाः ।

उक्तभ्यापि क्वं तज्ज्ञैः कार्यास्तेऽर्थवशानुगाः ॥ १४५ ॥

नापशाब्दं पठेत्तज्ज्ञो भिन्नवृत्तं तथैव छि ।

विश्रमेन्नाविरामेषु दैन्ये काकुं न दीपयेत् ॥ १४६ ॥

वर्जितं काव्यदोषैस्तु लक्षणाढ्यं गुणान्वितम् ।

स्वरालङ्कारसंयुक्तं पठेत्पाठ्यं यथाविधि ॥ १४७ ॥

अलङ्कारा विरामाश्च ये पाठ्ये संस्कृते स्मृताः ।

त अथ सर्वे कर्तव्या स्त्रीणां पाठ्ये त्वसंस्कृते ॥ १४८ ॥

अथमेतत्स्वरकृतं कलाताललयान्वितम् ।

दशरूपविधाने तु पाठ्यं योज्यं प्रयोक्तृभिः ॥ १४९ ॥

उक्तं काकुविधानं तु यथावदनुपूर्वशः ।

अत उर्ध्वं प्रवक्ष्यामि दशरूपविकल्पनम् ॥ १५० ॥

॥ एति भरतीये नाट्यशास्त्रे वागभिनये काकुस्वरव्यञ्जनो नाम

सप्तदशोऽध्यायः ॥

Encoded by Sowmya Krishnapur krsowmya@yahoo at com

Natya Shastra Chapter 17

pdf was typeset on March 24, 2024

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

